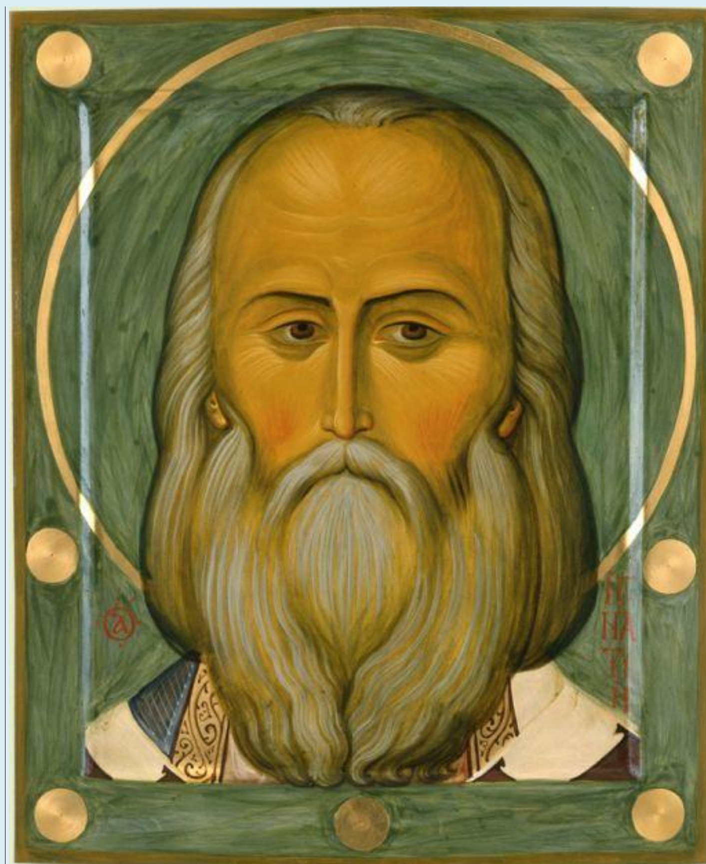
Sfântul ierarh Ignatie Briancianinov despre milostenia poruncită de Domnul

Sfântul ierarh Ignatie Briancianinov, episcop al Caucazului și al Mării Negre (30 aprilie/ 13 mai):
https://www.academia.edu/43009470/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Ignatie_Briancianinov_episcop_al_Caucazului_%C8%99i_al_M%C4%83rii_Negre_30_aprilie_13_mai_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ignatie-briancianinov/steaemy1/sf-ignatie-briancianinov

https://archive.org/details/sf.-ignatie-briancianinov

****

„Cercetez milostenia poruncită de Domnul: văd bezna de nepătruns, văd înălţimea care se desfăşoară departe de priviri. El ne porunceşte: ***Fiţi milostivi, aşa cum şi Tatăl vostru (cel Ceresc) milostiv este (Luca 6, 36).***

Ca să îndeplinim această poruncă trebuie să ne facem pe atât de milostivi, pe cât de infinit de milostiv este Domnul.

Porunca Ta, Doamne, este fără sfârşit! (Psalmul 118). Cine va putea s-o îndeplinească pe ea deplin?..

Dar eu, păcătosul, oricum aş privi, întotdeauna văd amestecul binelui cu răul adus neamului omenesc de strămoşul lui, care a gustat cu îndrăzneală din pomul oprit. Eu le par oamenilor milostiv, dar crezând în mine, cercetându-mă, nu găsesc decât o înfăţişare falsă a milosteniei. Se milostiveşte în mine vanitatea: se milostiveşte în mine patima; se milostiveşte în mine sângele, dar ca să mă împingă spre milostenie porunca lui Hristos curată, sfântă - nu găsesc în mine. Când însă eu, păcătosul, îmi voi veni în fire şi voi dori să fiu milostiv după porunca lui Hristos, atunci îi voi aduce inimii mele o groaznică suferinţă. Este mustrată boala inimii mele prin sfânta poruncă! Convins de ea, mă recunosc crud la inimă şi urător de oameni în raport cu Evanghelia. Inima mea primeşte să fie milostivă după mişcarea sângelui, dar să fie milostivă după porunca lui Hristos îi pare o răstignire.

[.. .] Sunt obligat să mă îndemn spre milostenie după poruncile Evangheliei, deşi acest îndemn ar fi unit cu impunerea inimii care poartă în sine păcatul comun tuturor oamenilor. Milostenia firească, ca una produsă de trup şi de sânge, nu poate fi benefică virtuţii. Mai mult, ea este ostilă poruncilor evanghelice! Pentru vederea şi mortificarea ei s-a adus pe pământ sabia evanghelică. Cei mânaţi de milostenia firească se află în întuneric, sub influenţa stăpânului lumii acesteia.

Domnul, Mântuitorul lumii, în timpul aflării Sale pe pământ, i-a vestit pe ucenicii Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să sufere mult, să fie omorât şi a treia zi să învieze. Atunci verhovnicul apostolilor, Sfântul Petru, mişcat de milostivirea firească, a început să se opună Domnului: Fie-Ţi milă de Tine, Doamne, să nu Ţi se întâmple Ție una ca aceasta! La această afirmaţie de compătimire, de milostivire - firească - Domnul i-a răspuns Sfântului Petru: înapoia Mea, satană, ispită îmi eşti: că nu cugeţi cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor! (Matei .16, 22-23).

Oare din gura Dumnezeu-Omului cuvântul „satana" a fost rostit degeaba? Ferească Dumnezeu să admitem o aşa hulă! Prin acest cuvânt Domnul reflectă faptul că gândurile şi simţurile omului se află sub stăpânirea satanei şi deşi ele par bune, acţiunile omului după atracţia inimii lui se unesc cu cele ale satanei. Astfel este deteriorată firea noastră prin căderea amară!

[...]Trebuie să dobândim acea milostenie al cărei izvor este porunca luminoasă şi sfântă a lui Hristos; ea este Duhul, ea este viaţa veşnică.

[...] (Atunci) în faţa voastră se va deschide un teren nemărginit pentru nevoinţă. De oricâtă milostenie vom da dovadă ea va părea insignifiantă în comparaţie cu modelul de milostenie subliniat de Evanghelie. Însăşi reuşita voastră vă va învăţa smerenia şi vă va conduce spre ea. Astfel este reuşita duhovnicească!
Cine nu se va lepăda de sine şi nu-şi va păgubi sufletul său, ci va acţiona după atracţia simţurilor inimii, după mişcarea sângelui, acela îşi realizează propriul eu, vede binele în mişcările sale, în acţiunile sale, dobândeşte puţin câte puţin o părere înaltă despre sine. Un astfel de om, gândind să prospere duhovniceşte, prosperă doar în căderea cumplită."

Acest cuvânt al Sfântului Ignatie are o importanţă deosebită pentru noi. El poate fi aplicat la îndeplinirea tuturor celorlalte porunci şi a virtuţilor creştine.

(Extras din cartea: Arhimandritul Lazăr - Despre bolile tainice ale sufletului - Pag 72-73)